

stemmelsen om, at Statslaanefondens Udlaan ikke maa overstige $\frac{1}{5}$ af Vurderingen til Ejendomsskyld. Jeg mener, det er et meget ringe Beløb at fastsætte i Loven. Jeg skal kun ganske kort anbefale at følge os her og gaa noget højere op, saa at det ikke vil være nødvendigt at stille saa strenge Fordringer til dem, der komme i Besiddelse af disse Ejendomme, som det efter Lovforslaget vilde være. Imidlertid er der under Nr. 11 stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som i alt væsentligt falder sammen med det af os under 8 b. stillede. Og hvis det skulde falde mere i ærede Medlemmers Smag og blive vedtaget, vil jeg subsidiært slutte mig dertil.

Saa kommer Ændringsforslag under Nr. 9. Det er jeg absolut imod. Lovforslaget fastsætter en Maksimumsgrænse for de Ejendommers Værdi, hvor Ejeren kan faa Statsstøtte, af 12,000 Kr. Skulde jeg sige noget derom, maatte det være, at dette er højt nok og endda lidt til. Jeg kan ikke erkende, at det er Statens Opgave direkte ad disse Veje at støtte Gaardmandsbrugene, og det vil der sikkert saa godt som i alle Tilfælde her blive Tale om. Ejendomme, der vurderes til Fjendomsskyld til 12,000 Kr., altsaa uden Besætning, ville, regnet med 6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, i Almindelighed være Ejendomme paa ca. 2 Td. Hartkorn, som den ærede sidste Taler bemærkede. Men det er ikke vor Opgave at støtte disse Ejere. Tværtimod, vore Bestræbelser have, som jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa før, gaaet ud paa at støtte dem, der endog vare langt derunder, medens Flertallets Bestræbelser gaa ud paa at gaa højere op, at skabe Undtagelsestilfælde, saa at man endog kommer op over 12,000 Kr. Med den beskedne Sum 200,000 Kr., som efter Forslaget stilles til Raadighed, vil det være ret urimeligt at følge Flertallet paa dette Punkt. Hvis man gør det, staar det for mig saaledes, at denne Lov gaar fuldstændig hen over Hovedet paa dem, vi fra vor Side ogsaa havde til Hensigt at gavne. Imidlertid have vi ønsket, at Beløbet sættes op til 500,000 Kr., hvorom vi have stillet Ændringsforslag under Nr. 12. Hvis dette blev vedtaget, vilde vi naturligvis have mindre imod, at Flertallets Ændring under Nr. 9 blev vedtagen. skønt jeg under ingen Omstændigheder kan godkende, at det skal være Statens Opgave ad den Slags Veje, her foreslaas, at støtte Gaardmandsbrugene. Det er ikke min Opgave, og jeg tror heller ikke Lovgivningsmagtens

direkte at gøre det paa den her antydede Maade. Jeg tilraader derfor indstændigt at gaa imod Ændringsforslag Nr. 9 og anbefaler derimod Ændringsforslag Nr. 10, stillet af Mindretallet, som gaar ud paa at nedsætte de 12,000 Kroner til 10,000 Kroner. Vi tro, det er højt nok. Det vil dog i alle Tilfælde være Ejendomme op til $1\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, i mange Tilfælde derover. Jeg har altid tænkt mig ved Behandlingen af tidligere Forslag, at det neppe kunde tænkes, at man naaede højere op med Statens Støtte end til Ejendomme paa en halv Snes Tdr. Land. Jeg erkender, at vedtager man Mindretallets Ændringsforslag, kommer man ikke saa ganske lidt højere op, men vedtager man Flertallets, tror jeg, Lovforslaget gaar over Hovedet paa dem, Lovgivningsmagten tidligere har været rede til at yde sin Støtte, og saa ville de ringe Midler, der staa til Raadighed, blive slugte af de større Ejendomme, og der bliver intet til de mindre.

Ændringsforslaget under Nr. 15 af Flertallet har jeg allerede tidligere omtalt. Jeg tror, som sagt, ikke, at det i denne Form vil faa ret stor Betydning. For det første indskrænker det sig til de Ejendomme, der ligge i Kommunen. Ikke en Gang dem, der ligge i en Nabokommune eller i andre Kommuner, vil det være muligt for Kommunen at erhverve efter Forslaget, ligesom jeg anser det for en overordentlig stor Mangel ved den ny § 10, at Amdtsraadet i alle Tilfælde skal spørges. Jeg vilde foretrække, at man vedtog Mindretallets Ændringsforslag Nr. 1, der omhandler det samme Emne, men efter min Mening er betydeligt rummeligere. Imidlertid skal jeg erkende, at Mindretallets Stilling hertil har bidraget sit til, at Ændringsforslag Nr. 15 i sidste Øjeblik er fremkommet, og da det dog, om end kun i ringe Grad, smager af Mugl. skal jeg, hvis det ærede Ting mod min Forventning skulde forkaste Ændringsforslaget under Nr. 1, subsidiært tilraade at stemme for Nr. 15.

Jeg anbefaler altsaa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og skulde de blive forkastede, skal jeg ærligt indrømme, at denne Sag for min Betragtning ikke har ret stor praktisk Betydning, idet det, hvis Lovforslaget vedtages i Flertallets Affattelse, vil gaa hen over Hovedet paa Smaafolk og ikke komme til at gavne dem, som vi mene, det ogsaa skulde gavne, dem, der ere i Besiddelse af saa faa Midler, at de ikke kunne komme ind